

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9043/2024
23.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Мирсад Мудеризовић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Хасим Климента, адвокат из ..., ради повраћаја дела непокретности и по противтужби тужених ББ, ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Хасим Климета, адвокат из ..., против тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Мирсад Мудеризовић адвокат из ..., ради утврђивања права својине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 228/23 од 12.12.2023. године, у седници одржаној 23.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 228/23 од 12.12.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 228/23 од 12.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица у Тутину П 544/22 од 26.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца да се обавезу тужени да са кп број .../... КО ... уклоне постављену бетонску жичану ограду и тужиљи предају у посед део кп .../... КО ... у површини од 40 м/2 ослобођен од лица и ствари у мерама и границама ближе описаним у том ставу изреке. Ставом другим изреке усвојен је противтужбени захтев тужених противтужилаца према тужиљи АА па је утврђено да су тужени по основу одржаја стекли право својине на делу кп број .../... у мерама и границама ближе наведеним у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке обавезана је тужиља да туженима на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 312.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 228/23 од 12.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље АА и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова поступка поводом изјављене жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиље за предају поседа дела катастарске парцеле и усвојен је противтужбени захтев па је утврђено да су тужени стекли право својине на том делу катастарске парцеле на основу одржаја. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље, као изузетно дозвољеној, јер се ради о парници ради утврђивања права својине по правном основу одржаја у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Зато нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, па је у складу с тим одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази износ противвредност 40.000,00 динара по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде штете у овој правној ствари поднета је 30.03.2018. године. Противтужба је поднета 24.08.2021. године. Вредност предмета спора је 150.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиље недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**